

кату избира народа за царь голѣмыя му сынъ Самуила, зашто то той е былъ отличенъ юнакъ¹⁾.

Самуилъ побѣди на сѣкадѣ Гърцы тѣ, разпрострьни Българско то царство юште повѣчь отъ Симеона. Той принеся царскыи Прѣстолъ въ Прѣспж, близъ Охридъ, зѣ тытулъ *Славянскыи царь*, подложивъ другы тѣ малкы славенскы племена, въ Старопланинскый полуостровъ, подъ еднаж власть. Той издържѣава четиридесять годишны бытки съ Гърцы тѣ, ведно съ братья та си, нѣ най-послѣ истыштень отъ силы тѣ, умира притърпѣвъ голѣмы пагубы. Братья та му го наслѣдихъ единъ подирь другы и слѣдвахъ биткы тѣ съ Византийцы тѣ, нѣ нѣ вѣкы съ успѣхъ и ползъ Българий. Подирь смьртъ на най-малкыя братъ Самуиловъ, по-голѣма та часть Българий подпада подъ Византийскаж власть. Българи тѣ оставхъ безъ царя, нѣ нѣколко си храбри войводи държхъ Българскаж свободаж по непристѣпни тѣ Старопланинскы мѣста и по-нѣкой си ягкы мѣста въ Македонияж. Това трайва до появление то Великаго Асѣня, правнука Шишманъ войводовъ отъ най-малкаго му сына. Подирь разорение то на династижъ тѣхъ на чѣтирма та братья, царица та най-малкаго брата успѣва та прибѣгва въ планинажъ тѣхъ при независимы тѣ войводы, отвѣдша съ себѣ и трыма та си сынове, Асѣня, Петра и Ювана. Тѣа бѣше успѣла да отнесе съ себѣ си и едно голѣмо количество отъ остало то царско и народно сѣкровиште. Колко врѣмя ся стоѣли тѣи въ Планинажъ тѣхъ не е познато точно, нѣ види

¹⁾ Руски тѣ историци сѣ увели имя то Сурсувуль за баштѣ Самуиловъ. Нѣ наши тѣ народни памятници казвхъ Шишманъ войвода. Може бы и отъ византийцы тѣ писатели да спомянува нѣкои си подобно нѣшто. Нѣ тѣи сичкы тѣ нѣшта ком то отивахъ противъ тѣхъ тѣ политикъ, записали сѣ ги съ поржгательства и прикрывено. Войвода та кой то сѣ отъ Прѣстола Търновскыя царь Костадина Теша, кой то не бѣше по добрь отъ Петра, тѣи го направихъ овчяръ, бърдокваръ и проч!.....